

Barcelona, 29 d'abril del 1946

SUMARI

- 1er. - Editorial
- 2on. - Renaixé del C.D. d'E.R. a Catalunya
- 3er. - J.E.R.E.C.
- 4rt. - Comentari i notícies internacionals

Editorial

EN PRIETO S'HA TRET LA CARETA

Durant els set anys sigüests de dominació militarista, s'ha divulgat un tòpic, lamentable fins a la desesperació pel ciutadà normal, i motiu de satisfacció, secreta i pública, pel vampirisme imperant: "Els republicans, no s'entenen". Aquest tòpic, pren la base les divergències de criteri derivades de la constitució democràtica dels Partits.

Ara, una fracció del Partit socialista espanyol -els quatre escolans que canten les absoltes al cadàver de Prieto-, han manifestat llur repugnància a les gestions fetes pel senyor Giral, prop del Partit Comunista i dels Representants dels Governes autònoms de Catalunya i del País Basc, per tal d'ampliar el Govern de la República Espanyola. Heu'e-ecí el "quid" de la campanya de descrèdit que, des de l'exterior, s'ha realitzat contra el règim republicà: les males arts d'Indalecio Prieto, apuntalades pel seu talent sempre agut per a trobar frases i per la malícia de gat vell en la política de tipus borbònic. Si la reacció té, a la Península, un suport decidit en la il·lusoria figura de Franco, a l'exterior ha trobat l'element que, conscient o inconscientment, potser amb més eficiència que cap altre, podia sostenir el soiximo, escampant continuament la confusió entre els rangs democràtics: aquest és Indalecio Prieto.

I és que, Prieto, representa el prototipus d'aquell socialisme, ostil a Juan José, fomentat per la pròpia burgesia per a que doni el pit i faci de para-xocs del capitalisme, no pas, precisament, contra el comunisme, sinó contra tota idea política-social moderna.

No és pas d'avui que conecquem el socialista Prieto, l'oncme del nacionalisme basc i servidor del capitalista Echevarrieta. Era propietari de "El Liberal" de Bilbao, si s'ha pot dir propietari i cecor el testaferró de la plataforma publicitària que pagava l'element plutòcrata. Durant la seva actuació, ja s'ha vist la feina que ha fet: molta habilitat política i dialèctica, però si els obrers haguéssim hagut de confiar-se d'ell, pobre classe treballadora!

No estrets, els catalans, ja ab congegüem a l'hora de votar l'Estatut de Catalunya. L'unitarisme dels rangs s'ha ajuntat, sempre, a la seva perfídia de polític insinuar i guiar i preferir la permanència de l'opressió totalitària a l'Estat espanyol, abans de veure's obligat a reconèixer la normalitat d'un Govern republicà, contra el qual s'esforça, davant del món, per a treure-li prestigi.

Prieto, a la fi, s'ha tret la careta. Aquest fet, tard o d'hora, havia d'arribar. Per damunt l'interès dels obrers i de les aspiracions llires, seva fideses seculares i raquies personals que dicten la seva conducta. A Catalunya ja el conegüem.

Reunió del Consell Directiu d'E.R. a Catalunya

La reunió celebrada pel C.D. d'E.R. a Catalunya el propassat dia 20, va ésser dedicada a l'estudi de la situació internacional, i derivacions que es desprenen del debat plantejat pel delegat de Polònia en la O.N.U.. Foren presentades diverses propostes, i previes amplies deliberacions es prengueron els acords següents :

1er.- Continuar l'estudi de les esmentades propostes en la propera reunió del C.D.

2ón.- Adreçar lloctres d'agraïment als govorns de Polònia, Mòxic, U.R. S.S. i França per la vibrant defensa de la causa de la democràcia espanyola portada a cap pels seus delegats en les darreres reunions de la O.N.U.

Aixecant-se seguidament la reunió.

-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*

J.E.R.E.C.

Sot anys de l'oprobios règim franco-falangista, i la desaparició de gran part de la joventut catalana caiguda en la lluita enfront del feixisme internacional, i en defensa de les llibertats dels pobles ibèrics, han plantejat als elements de les nostres JEREC greus problemes d'organització per tal de portar a bon terme la seva tasca d'orientació, missió específica de les nostres joventuts, prop de l'element jove de Catalunya.

Sertosament l'esforç de militants i dirigents ha cristal·litzat en uns quadres de joventuts nombrosos i disciplinats, i en uns organismes de direcció que parcats de l'importància de l'immediata tasca a realitzar, van proferir en la clandestinitat els seus plans de treball, quins resultats ne hi ha cap dubte han d'ésser altamente beneficisios per Catalunya. Aquests treballs i la seva disciplinada actuació dins dels rangs d'E.R. de C., asseguren al nostre Partit els mitjans necessaris pel millor desenvolupament de les seves directrius polítiques, a l'onsome que son excelent vehicle per a la futura incorporació als seus rangs de grans masses de joves catalans, que per ésser-he no dubtem que formaran en les files dels elements democràtics i nacionalistes.

Es precis doncs continuar el camí emprós. Catalunya necessita de la seva joventut, i el nostre Partit exponet dels anys liberals, d'avanchament social, i nacionals dels catalans, també demana el nostre esforç. Tots junts, Partit i la seva joventut, han de fer honor a la confiança que ens té la majoria del nostre poble, i amb plena identificació, el Partit en el camp de l'polític i les J.E.R.E.C. en el camp juvenil han d'aconseguir en el proper demà montar els fonaments indestructibles, els pilars bàsics en s'afiançaran per sempre les llibertats polítiques i socials de Catalunya.

-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*

COMENTARI INTERNACIONAL

Anglaterra, la negra política. He estat allí, precisament, la que ha aixecat la veu en el Consell de Seguretat, per a evitar de prendre mesures en contra de Franco. Diu que no s'ha d'intervenir en els problemes interns de cap país; que la permanència de Franco en el Poder no és una amenza per a la Pau; i que ha d'ésser el poble espanyol el que s'ha d'alliberar del jou del feixisme. Siv Alexander Cadogan, pot estar satisfet: la promesa falangista ha escollit el seu discurs amb el deteix entusiasme oficial que rebien als parlaments dels líders alemanys. Anglaterra, als seus homes i la seva política internacional, han reemplaçat a la Gran Alemanya, als seus dirigents i la seva política, en los simpaties de "los edictos el Glorioso Movimiento". Els mateixos directors de periòdics i propagandistes de tot mane, a son de Franco, que es burllen de la "democràcia decedenta"; els diputats de

los, companyes "pro-reconquista de Gibraltar", "pro-nova Europa hitleriana", "pro-Divisi6n Azul", "de les revirades cristians", "de les noves armes alemanyes"; els robots-aparitoris de r'adio dels homes liberals, que escoltaven l' B.B.C.; els apallissadors dels que anaven a recollir els Butlletins informatius de l'Ambricador angl6s; tots ells: feixistes descoberts, han esdevingut els fervents admiradors d'Anglaterra, se desfan en aplaudiments a favor de Sir Alexander Cadogan, i tenen els ulls xops de ll'grimes de satisfacci6 i agraïment envers el Regne Unit Brit6nic.

Quins vergonyes! I nosaltres que desafievem els perills, dintre i fora dels camps de concentraci6 i presons, per ajudar els anglesos i altres aliats, en la seva lluita que promouia la llibertat dels pobles, la desaparici6 de tot vestigi de feixisme i intoler6ncia...! Pobres, antifeixistes espanyols, abandonats i abandonats! Sir Alexander Cadogan, Imperi Angl6s, ja podou estar contents: els feixistes us aplaudeixen!

Per6 no 6s aix6 el m6s greu. No. Que un conservador o un ciutad6 angl6s, en gonor l, en defensa del seu Imperi, menysprei els demerets espanyols, i ens sacrifiqui, passi; per6 que s'empri com a propaganda electoral "votar a Churchill es votar a Franco", i que el Partit Laborista un cop en el Poder ens rebutgi sense m6s probatal, aix6 ni 6s digne, ni 6s h6nat, ni 6s pol6tic, ni pot passar.

I re rebutram els seus arguments: que no s'ha d'intervenir en els problemes interns de cap pa6s? Cert. Quan aquests pa6s tenen un Govern votat pel poble o un Dictador consentit pel poble llur. Per6 no quan un grup militar i f6cids es sublevi i unes Pot6ncies feixistes internacionals fan la guerra civil al seu costat, i el poble es defensa tres anys, amb les armes a la m6, i nom6s s'entregui cura entre el "Comit6 de No-Intervenci6" i la Confer6ncia de Munich es legalitzi l'expansió feixista. Quan un cop espoderat del Govern, empresonen, assassinen, cademenen a la mis6ria o a l'exili als liberals que resten i imposen un R6gim de policia i terror que fa oblidar l'Alemanya, llavors la intervenci6 es obligatoria, 6s una qüestió d'honor. Per6 no: 6s m6s comode fer i desfer a Gibraltor i recollir la reacci6 a tota Europa. No ho sabem prou que el feixisme 6s una amonaga per a la pau, estigui ell6 on estigui entronitzat? Altrament, el poble espanyol no pot alliberar-se del jou feixista, si no se li facilita, almenys, la mateixa ajuda que Hitler i Mussolini van donar a Franco.

Tot aix6 ho sabem els savers del Partit Laborista angl6s, abans d'aconseguir el Poder. Es veu que ho han oblidat.

- - - - -
NOTICIES INTERNACIONALS

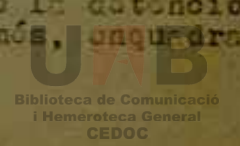
New York 24.- El Consell de Seguretat s'ha reunit en sessió secreta, per arribar a un acord, entre els delegats, envers el problema espanyol. Es discuteix la proposta australiana, i es determina les funcions del Comit6 que s'ha de formar: si ha d'escoltar testimonis espanyols, si aquests han d'6sser franquistes o b6 dels exiliats; lloc on ha de radicar el Comit6; atribucions en les mesures a proposar, etc..

París.- El President Irla, ha rebut a la Delegaci6 del Consell Directiu d'E.R. de C. a l'interior, formada pel President i el Delegat de P. i O. Van parlar extensament dels problemes de la resist6ncia a Catalunya.

Londres.- Anglaterra manifesta que l'acord monetari signat amb Portugal, no pot fer-lo amb l'actual R6gim de Franco, per entendre que no ofereix seguretats pol6tiques ni econ6miques.

París.- "Radio Paris" dona la noticia, rebuda d'un corresponent, que l'Ambricador Angl6s, Sir. V. Mollet, s'ha entrevistat amb Martin Arcejo i li ha dit que fa el present a Franco la necessitat immediata de presentar la dimissió. S'ha demanat, tamb6, al President portugu6s, que aconselli a Franco de retirar-se del Poder.

París.- Les emissores de radio d'aquesta capital informen de la detenci6 del Comit6 Regional de la C.N.T. a Andalusia i 500 republicans m6s, enquadrats en el Moviment de Resist6ncia.

Los autores "pro-occidentales" de este libro, "pro-nuevo Estado hispano",
"pro-Occidente", "de las libertades de Occidente", "de las nuevas ideas de
Occidente" etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc.

Los autores "pro-occidentales" de este libro, "pro-nuevo Estado hispano",
"pro-Occidente", "de las libertades de Occidente", "de las nuevas ideas de
Occidente" etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc.